

OBSAH

2.0 ÚVOD.....	4
2.1 BIODIVERSITA.....	5
2.2 BIOGEOGRAFIE.....	16
2.3 SUKCESE.....	26
2.4 PROSTOR.....	34
2.5 ZDROJE DAT.....	42
2.6 SBĚR A ANALÝZA DAT.....	51

Biodiverzita a ekosystémy

V posledních letech se občas objeví, že ekosystém je základní jednotkou biodiverzity. Po pravdě řečeno, znám jen jeden vědecký článek, který se tomuto tématu věnuje a nejsem z něj zrovna moudrý. Možná to souvisí i s faktem, že ekosystém jako kategorie byl v minulosti podroben značné kritice. Na druhou stranu, kritizován je i druh, takže to není ani úplně špatný argument. Dnes se o biodiverzitě na ekosystémové úrovni hovoří asi nejvíce v souvislosti s ekosystémovými službami. V zásadě lze tento odstavec shrnout tím, že ekosystémovou biodiverzitu nelze měřit. Jak byste měli měřit biodiversitu v interakci s neživým prostředím?

Druhová rozmanitost

Jedním nejběžnějším způsobem, jak získat údaje o biodiverzitě, je spočítat všechny druhy. Tento úkol je v zásadě nemožný a tak se studují druhy jen určitých taxonů nebo skupin. Zpravidla to bývají skupiny lépe znávané a prozkoumané. U vyšších rostlin se studují zpravidla semenné rostliny (Spermatophyta). U hub asi není jasný favorit, ale zpravidla to bývají ty s nápadnými plodnicemi. Co se týče bezobratlých, tak mimo hmyz jsou to například ulitnatí měkkouši nebo korouci. Z hmyzu jsou to denní motýli a brouci. Co se týče obratlovců, tak asi nejběžnější skupinou jsou krevetky, zvaní práci. Z dalších skupin jsou to mechoresty, lišejníky nebo mravenci.

Studium biodiverzity má i své limity. Jedním z nich je použití optimálních metod pro sledování dané skupiny. Je třeba však říci, že se studuje brouky pouhým pozorováním nebo používáte past. U přímého pozorování je kromě věku schopnosti entomologa důležitý i fakt, že se léžko zaznamenávají druhy s noční aktivitou. Tedy může jít na lov s čalounkou nebo zvlít na plátno, ale i to má svá specifika.

Pokud chcete a dosáhnete co nejlepšího výsledku, tak bychom měli vybrat skupiny napříč nějakým gradientem. Příkladem může být výběr skupin na základě schopnosti se žít. Ideální je tedy vybrat skupinu usedlou, například lišejníky nebo vlnitých čmeláků. Dále je vhodné vybrat skupinu dobře disperzní – jako jsou ptáci nebo netopýři a to včetně i něco mezi. Tímto způsobem mohou být například motýli nebo včely. Může to být ale i výběr napříč funkčními skupinami a podobně.